

[Elmquist.]

tages kraftigere, efter min Mening langt kraftigere, fat end her foreslaet. Jeg ved, der er nogle, som er saa blodtørstige, at de kunde ønske at faa indført Pryglestraffen paa ny. Jeg tror ogsaa, der findes Medlemmer i dette høje Ting, der er Tilhængere deraf. Jeg kan ikke gaa slet saa vidt, men jeg mener, at Straffene her burde være betydelig højere.

Hvad Kapitellet om Berigelsesforbrydelser angaar, giver de mig, bortset fra et enkelt Punkt, ikke Anledning til særlig Omtale, idet Lovforslaget her i det væsentlige er i Overensstemmelse med Lovforslaget af 1924. Man har her fulgt Kommissionens Bestræbelser for at holde de forskellige Berigelsesforbrydelser under ensartede Synspunkter, hvad der er særdeles tiltalende.

Jeg skal dog lige nævne, at man i nærværende Lovforslag, hvad jeg beklager, har udeladt den i Forslaget af 1924 indsatte Bestemmelse om Rapseri. Jeg beklager dette, fordi jeg tror, det vilde være fornuftigt at indføre et saadant Begreb, som ligger *under* Tyveribegrebet, et Begreb, der kan omfatte visse Ubetydeligheder, som det er ganske meningsløst at hæfte Tyverinavnet paa. Jeg vilde derfor hilse det med Glæde, hvis man i Udvalget kunde komme tilbage til at faa dette Begreb indført, saaledes at Folk, der begaar Tyveri, som omfatter rene Ubetydeligheder, ikke skal stemples som Tyve.

Jeg skal i øvrigt nøjes med her at knytte nogle Bemærkninger til den nuværende Straffelovs § 254, som ikke er medtaget her. Denne Paragraf siger, som bekendt, at i visse Tilfælde af Bedrageri kan man blive fri for Straf, naar den bedragne faar Pengene tilbage. Dette Synspunkt har man ganske forladt saavel i nærværende Lovforslag som i Lovforslaget af 1924. Jeg tror, det er den almindelig gældende Opfattelse, at det er rigtigt, at man gaar bort fra denne Bestemmelse, og jeg vil ogsaa indrømme, at den i mange Tilfælde har kunnet virke uretfærdigt. Men jeg vil dog paa den anden Side pege paa, at den i mange Tilfælde ganske sikkert ogsaa har været til stor Gavn for den bedragne ved at skabe Mulighed for, at denne kunde faa sine Penge tilbage ved Bedragerens Slægtninges eller andres Hjælp.

Jeg deler derfor ikke helt den almindelige Begejstring ved at forlade denne Bestemmelse, idet jeg tror, der er mange bedragne, som i Fremtiden vil komme til at lide stærkt under, at man gaar væk fra denne Regel. Jeg skal ikke komme ind paa

en Omtale af de mange Tilfælde, hvor Regelen har virket naturligt og godt, idet det sikkert vilde føre for vidt.

Jeg tror, det er rigtigt, at den i Lovforslaget af 1924 indeholdte Bestemmelse om Straf for Udspreddelse af urigtige Meddelelser om Pengeinstitutioner er fjernet, idet en saadan Bestemmelse sikkert vilde kunne faa alt for farlige Konsekvenser i Retning af at begrænse baade Pressens Kritik og den frie Kritik i al Almindelighed af saadanne Pengeinstitutioner.

Der er ogsaa paa andre Omraader end de af mig her nævnte foretaget Ændringer i det fremsatte Lovforslag i Forhold til 1924-Forslaget og i Forhold til den gældende Straffelov. Jeg tror imidlertid, at jeg her har nævnt nogle af de væsentligste. I øvrigt er Forslaget jo præget af, at det i stor Udstrækning holder sig nær op ad Kommissionsudkastet; der er kun foretaget Afvigelser fra dette, hvor der har været virkelig Anledning dertil. Uden at træde det i 1924 fremsatte Lovforslag for nær kan man sikkert med Rette sige, saaledes som det ogsaa blev fremhævet for nogen Tid siden ved Kriminalistmødet, at nærværende Lovforslag i betydelig større Udstrækning er i Overensstemmelse med Kommissionsudkastet end Lovforslaget af 1924, og jeg finder, at dette er en Fordel ved det nu foreliggende Lovforslag.

Jeg har dermed i store Træk fremsat de Bemærkninger, som jeg mener det foreliggende Lovforslag giver Anledning til. Jeg har, hvad jeg finder naturligt, specielt hæftet mig ved de Punkter, hvor Lovforslaget afviger fra det i 1924 fremsatte. I øvrigt har jeg i store Træk peget paa de store Fordele, som dette Forslag saavel som Lovforslaget af 1924 byder paa: Simplifikation af Strafarterne og Muligheden af at tage mest muligt individuelt Hensyn overfor Forbryderne, med det for Øje, som maa være Straffens vigtigste Formaal, at forbedre Forbryderne, at gøre dem egnede til at vende tilbage til Samfundet som gode og nyttige Borgere. Endvidere har jeg peget paa det vigtige Fremskridt, der i saa Henseende ligger i Bestemmelsen om Ungdomsfængsel, i Bestemmelsen om Indretning af Arbejdshuse, Interneringsanstalter, Drankerhjem o. s. v.

Forinden jeg slutter, skal jeg tillade mig at anbefale foruden dette Forslag ogsaa det andet Forslag, der foreligger til Behandling, nemlig Forslag til Lov om Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov. Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Omtale af dette Forslag; det indeholder Bestemmelser om Lovens Ikrafttræden og dens Indflydelse paa den